

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,

judecătorii – Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cotelea Parascovia în numele inculpatului Țap Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Țap Vadim Victor,

născut la 28 octombrie 1971, originar și domiciliat în r-nul Ștefan Vodă, s. Crocmaz, str. Ștefan Vodă 8.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *de la 25 ianuarie 2012 - până la 09 octombrie 2013 (instanța de fond);*
2. *de la 15 noiembrie 2013 - până la 19 martie 2015 (instanța de apel);*
3. *de la 12 iunie 2015 – până la 29 iulie 2015 (instanța de recurs ordinar).*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ștefan Vodă din 09 octombrie 2013, Țap Vadim a fost achitat de sub învinuirea adusă în baza art. 165 alin. (2) lit. d) și art. 206 alin. (1) lit. b¹) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost comisă de el.

2. De către organul de urmărire penală, Țap Vadim a fost pus sub învinuire pentru faptul că, în toamna anului 2004, luna, data și ora nu au fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, avînd intenția de a trafica persoane din păturile social vulnerabile - pentru a fi transportate peste hotarele R. Moldova, în scopul practicării cerșitului, prin înțelegere prealabilă de comun acord cu Ciontoloii Eugenia și soțul acesteia a cărui identitate nu este cunoscută, colectînd anticipat informații și cunoscînd despre starea de vulnerabilitate a cet. Cealic Tatiana, domiciliată în s. Crocmaz, r-nul Ștefan Vodă și anume, de situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale a ultimei, care ar condiționa acordul persoanei de a practica cerșitul a

organizat și a transportat-o pe cet. Cealic Tatiana peste hotarele R. Moldova în Federația Rusă, or. Moscova, unde ultima a fost impusă de către ei, contrar voinței sale, să practice cerșitul pe parcursul a patru ani de zile.

Tot el, a fost învinuit că în toamna anului 2004, luna, data și ora nu au fost posibil de stabilit pe parcursul urmăririi penale, avînd intenția de a trafica persoane din păturile social vulnerabile, pentru a fi transportate peste hotarele Republicii Moldova, în scopul practicării cerșitului, prin înțelegere prealabilă de comun acord cu Ciontoloii Eugenia și soțul acestuia a cărui identitate nu este cunoscută, colectînd anticipat informații și cunoscînd despre starea de vulnerabilitate a minorului Cealic Andrei, a.n.1990, domiciliat în s. Crocmaz, r-nul Ștefan Vodă și anume, de situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale a ultimului, care ar condiționa acordul persoanei de a practica cerșitul a organizat și l-a transportat pe cet. Cealic Andrei peste hotarele R. Moldova în Federația Rusă, or. Moscova, unde ultimul a fost impus contrar voinței sale să practice cerșitul, pe parcursul a 4 ani de zile.

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a lui Țap V. în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul a ocupa anumite funcții sau a desfășura anumite activități în domeniul transportului de persoane peste hotarele țării pe un termen de 2 ani, în baza art. 206 alin. (1) lit. b¹) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a desfășura anumite activități în domeniul transportului de persoane peste hotarele țării pe un termen de 2 ani. În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau a desfășura anumite activități în domeniul transportului de persoane peste hotarele țării pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

În susținerea cerințelor a invocat că instanței de judecată i-au fost prezentate suficiente probe care demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate, contrar faptului că Țap V., atît în cadrul urmăririi penale, cît și instanței de judecată nu și-a recunoscut vinovăția, declarînd că el nu a comis faptele imputate. În cadrul instanței judecătorești inculpatul a înaintat versiunea că nu are nici o atribuție la comiterea faptelor, indicînd asupra unei alte persoane că ar fi comis infracțiunea și anume

Ciontolo (Brînză) Eugenia. Mai mult, a declarat că în F. Rusă el a văzut părțile vătămate, însă în acel timp el se afla la lucru la construcție. În susținerea versiunii înaintate de inculpat, au fost puse declarațiile părților vătămate Cealîc A. și Cealîc T., care în cadrul ședinței de judecată au declarat contrariul celor spuse la urmărirea penală, indicînd că au fost traficați de Ciontolo (Brînză) E., iar inculpatul nu are nici o atribuție. Însă versiunea nominalizată a fost combătută prin probele prezentate, nefiind confirmată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința contestată și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

- Țap Vadim a fost condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. d) Cod penal la 7 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități legate de angajare în câmpul muncii pe un termen de 3 ani, în baza art. 206 alin. (1) lit. b¹) Cod penal la 8 ani închisoare cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități de antreprenariat sau legate de angajare în câmpul muncii pe un termen de 3 ani.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau a exercita anumite activități de antreprenariat sau legate de angajare în câmpul muncii pe un termen de 3 ani, cu executarea în penitenciar de tip închis.

5. Instanța de apel în decizia adoptată a constatat fapta și circumstanțele comiterii infracțiunilor traficului de ființe umane și traficului de copii, concluzionînd că, instanța de fond nu a apreciat obiectiv și multilateral probele prezentate, adoptînd o hotărîre greșită.

Instanța a reținut că potrivit Hotărîrii explicative a Plenului CSJ nr. 37 din 22.11.2004 „*Cu privire la practica aplicării legislației în cauzele despre traficul de ființe umane și traficul de copii*” în pct. 1) lit. a) este explicat sensul termenului de „*Trafic de ființe umane*” care semnifică recrutarea, transportarea, transferul, adăpostirea sau primirea unei persoane în scop de exploatare sexuală comercială sau necomercială, prin muncă sau servicii forțate, în sclavie sau în condiții similare sclaviei, de folosire în conflicte armate sau în activități criminale, de prelevare a organelor sau țesuturilor pentru transplantare, săvîrșită prin: amenințare cu aplicarea sau aplicarea violenței fizice sau

psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, inclusiv prin răpire, prin confiscare a documentelor și prin servitute, în scopul întoarcerii unei datorii a cărei mărime nu este stabilită în mod rezonabil; înșelăciune; abuz de poziție de vulnerabilitate sau abuz de putere, dare sau primire a unor plăți sau beneficii pentru a obține consimțământul unei persoane care deține controlul asupra unei alte persoane, cu aplicarea violenței periculoase pentru viața, sănătatea fizică sau psihică a persoanei; prin folosirea torturii, a tratamentelor inumane sau degradante pentru a asigura subordonarea persoanei ori prin folosirea violului, dependenței fizice, a armei, a amenințării cu divulgarea informațiilor confidențiale familiei victimei sau altor persoane, precum și a altor mijloace.

La încadrarea juridică a acțiunilor făptuitorului în baza art. 165 și 206 Cod penal nu se ia în considerație consimțământul victimei de a fi *recrutată, transportată, transferată, adăpostită sau primită*, chiar dacă aceasta era informată în privința scopurilor în care va fi folosită, precum și despre mijloacele utilizate în trafic.

Traficul de ființe umane, precum și traficul de copii face parte din componența de infracțiune formală, considerându-se consumată din momentul săvârșirii cel puțin a unei acțiuni specificate la art. 165 și 206 Cod penal, indiferent de survenirea consecințelor prejudiciabile.

Astfel, instanța de apel a conchis de a respinge argumentele lui Țap V. privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) și 206 alin. (1) lit. b¹) Cod penal, deoarece vinovăția inculpatului este demonstrată prin declarațiile martorului Ghereg L. care a confirmat că a trăit în concubinaj cu Țap V., care a revenit din Rusia și, la ei venise Ciontoloii (Brînză) E. Ambii, aveau scopul de ai lua pe Cealîc A. și Cealîc T. la Moscova. Țap V. și Ciontoloii E. au fost la domiciliul părților vătămate, unde, în urma discuției avute aceștia au dat acordul de a pleca. Tot în aceeași zi Cealîc A. și Cealîc T. au plecat în Federația Rusă, unde părțile vătămate au fost puse să practice cerșitul.

Părțile vătămate Cealîc A., Cealîc T. au declarat că susțin declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, însă fiind audiați, au depus declarații contradictorii, Cealîc T. comunicînd că inculpatul este implicat în traficul ei, ulterior, că el nu are nici o atribuție și, a traficat-o numai Ciontoloii E. Victima a fost pusă în situația de a alege pentru a-l ajuta sau nu pe inculpat, din care

considerente se încurca în declarații, încercând să-l apere pe inculpat, mai mult că în aceeași situație a fost pus și partea vătămată Cealic A.

Instanța de apel a considerat că unele divergențe între declarațiile părților vătămate și a martorilor nu pot fi apreciate ca neveridice, sau a trecut un timp îndelungat de la comiterea faptelor infracționale și posibil unele circumstanțe să fi fost uitate, însă incontestabil s-a confirmat că Țap V. a fost acasă la părțile vătămate la momentul recrutării, personal a convins-o pe Cealic T. să plece la Moscova în scop de a cerși, unde l-a impus și pe feciorul, Cealic A. să plece cu ea, astfel poziția inculpatului, privind nevinovăția sa, a fost apreciată de către instanță ca o modalitate de apărare și eschivare de la răspunderea penală.

Cît privește declarațiile martorilor Țap M. și Țap G. instanța le-a respins, ca neveridice, menționând că acestea au fost depuse în scop de a-l apăra pe inculpat de la răspunderea penală, or, prima este soția inculpatului, iar ultima este mama lui, iar declarațiile au fost depuse în interesele personale, aceștia nu au fost martori oculari a faptelor întîmplate, precum și nu coraborează cu celelalte probe.

La stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, de faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului în scopul restabilirii echității sociale, precum și prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atît din partea condamnatului, cît și a altor persoane.

Astfel, luînd în considerație gradul de pericol social al faptelor comise, de prejudiciul cauzat părților vătămate, de persoana inculpatului, instanța a ajuns la concluzia că scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în privința lui Țap Vadim poate fi atins prin stabilirea pedepsei sub formă de închisoare.

6. Împotriva deciziei nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul Cotelea P. în numele inculpatului, care invocînd temeiul de drept prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 2), 3), 6), 8) Cod de procedură penală solicită, casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului a menționat că instanța de apel, a încălcat prevederile art. 413-417 CPP, deoarece examinarea și finisarea cauzei a avut

loc în completul format din judecătorii: Melinteanu, Corochi și Ouş, însă decizia motivată a fost semnată de un alt complet compus din judecătorii: Melinteanu, Corochi și Furdui.

Astfel, judecătorul Furdui nu a participat la examinarea apelului, însă a semnat decizia.

Totodată, judecarea apelului a avut loc contrar dispoziției art. 413 CPP, deoarece a avut loc audierea martorilor, părților vătămate, fără ca procurorul să se expună asupra apelului declarat și, fără să fi fost ascultate părerile celorlalți participanți la proces. Or, în decizia instanței de apel eronat s-a indicat, că judecarea apelului a început cu ascultarea procurorului, apărătorului, inculpatului și părților vătămate. Mai mult ca atât, părțile vătămate nici nu s-au expus în privința apelului, iar în ședința instanței de apel au declarat că inculpatul nu i-a traficat în Federația Rusă.

În decizia motivată instanța a indicat că apelul s-a judecat în ședință închisă, sau de facto, doar a doua ședință a fost închisă, ulterior ședințele fiind publice.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de conținut prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Din textul recursului declarat, avocatul Cotelea P. în numele inculpatului invocă temei de casare a hotărîrii contestate pct. 2), 3), 6) și 8) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci *cînd instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33, ședința de judecată nu a fost publică, în afară de cazurile cînd legea prevede altfel, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal constată că, motivele invocate de recurentă nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autor.

Cît privește temeiul pentru recurs prevăzut de pct. 2) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocat de avocat, că instanța a început și finisat examinarea apelului în completul de judecată: Melinteanu I., Corochii N. și Ouș L., iar decizia motivată a fost semnată de un alt complet compus din Melinteanu I., Corochii N. și Furdui S., astfel instanța nu a fost compusă potrivit legii, Colegiul penal îl consideră ca neîntemeiat, menționînd următoarele.

Instanța de recurs atestă că la examinarea cauzei în apel încălcări ale legislației procesual-penale, nu au fost comise, inclusiv au fost respectate prevederile art. 31 Cod de procedură penală.

Din materialele cauzei rezultă că, judecarea cauzei penale în privința lui Țap V. în instanța de apel a avut loc în componența judecătorilor: Melinteanu I., Corochii N. și Ouș L., care a rămas același pe tot parcursul examinării cauzei, inclusiv și la pronunțarea dispozitivului deciziei, care au și semnat decizia motivată, prin urmare, completul de judecată nominalizat a fost format printr-o dispoziție a președintelui Curții de Apel Chișinău la începutul anului 2015, care era valabilă la judecarea apelului.

Cu referire la argumentul recurenteii precum că instanța de apel în decizia motivată a indicat că apelul s-a judecat în ședință închisă, însă numai a doua ședință de judecată a fost închisă, iar ulterior, cauza a fost examinată în ședință publică, instanța de recurs reține că, potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, începînd cu prima ședință din data de 06.11.2014 pînă la 15.01.2015, instanța de apel nu a început examinarea cauzei în fond, ședințele

de judecată fiind amânate din cauza neprezentării avocatului și părților vătămate, astfel ședințele de judecată fiind publice, iar, ulterior, când instanța de apel a început judecarea cauzei în fond, examinarea cauzei a fost petrecută în ședință închisă.

Potrivit art. 18 Cod de procedură penală, în toate instanțele judecătorești ședințele sunt publice, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul articol. În procesul în care un minor este victimă sau martor, instanța de judecată va asculta declarațiile acestuia într-o ședință închisă.

Prin urmare, instanța de apel la 05.02.2015 corect a petrecut ședința de judecată închisă, deoarece au fost audiate părțile vătămate Cealic T., Cealic A., ultimul, la momentul comiterii infracțiunii fiind minor, precum și ținând cont de pericolul social sporit al infracțiunilor comise - *traficul de ființe umane și traficul de copii*. Din considerentele menționate, temeiul pentru recurs invocat prin prisma pct. 3) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul îl apreciază ca nefondat.

Avocata Cotelea P. în numele inculpatului a făcut referire la pct. 6) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, menționând că instanța de apel, contrar prevederilor art. 413 Cod de procedură penală, a început cercetarea judecătorească cu audierea martorilor și a părților vătămate, fără ca procurorul să se expună asupra apelului declarat și, fără să fi fost ascultate părerile celorlalți participanți la proces, or, în decizia instanței de apel, eronat s-a indicat că judecarea apelului a început cu ascultarea procurorului, inculpatului și părților vătămate. Ultimii nici nu s-au pronunțat în privința apelului, iar în ședința de judecată au declarat că inculpatul nu i-a traficat în Federația Rusă. Astfel, la baza deciziei de condamnare, instanța de apel, contrar art. 414 Cod de procedură penală, s-a bazat pe probele administrate în faza urmăririi penale, care au fost combătute în ședința de judecată.

Colegiul penal conchide că, argumentele recurente, sunt neîntemeiate și declarative, care urmează a fi respinse, deoarece nu au nici un suport legal și contravin materialelor cauzei. Astfel, conform art. 413 alin. (3) CPP, instanța de apel, la cererea părților, poate cerceta suplimentar probele administrate în prima instanță și poate administra probe noi.

Potrivit procesului-verbal al ședinței instanței de apel, instanța a admis demersul procurorului și avocatului inculpatului privind audierea martorilor solicitați, unde la ședințele de judecată din 05.02.2015 și 19.03.2015 martorii

apărării și acuzării, precum și părțile vătămate au fost audiate (f.d.141-147, vol.II), ulterior, potrivit alin. (5) al normei sus nominalizate, instanța a oferit cuvînd apelantului, adică acuzatorului de stat și celorlalți participanți la proces. La ședința din 19.03.2015, părțile vătămate Cealîc A. și Cealîc T. nu s-au prezentat, însă fiind pusă în discuție posibilitatea examinării cauzei în lipsa acestora, inculpatul a considerat posibil. Prin urmare, instanța de apel, nu a putut oferi cuvînd părților vătămate în privința apelului declarat de procuror, din motiv că aceștia nu s-au prezentat în ședința de judecată, însă ei, anterior, au fost audiați. Mai mult ca atît, în ședința de judecată din 19.03.2015 a fost pronunțat dispozitivul deciziei.

Din textul deciziei atacate, Colegiul penal constată că instanța de apel a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la admiterea apelului acuzatorul de stat cu pronunțarea unei noi hotărîri de condamnare a lui Țap V. în baza învinuirii aduse, or, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că instanța de apel, la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute în baza art. 165 alin. (2) lit. d) și 206 alin. (1) lit. b¹) Cod penal.

Astfel, sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecînd apelul, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, celor cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, a audiat *părțile vătămate Cealîc T., Cealîc A.*, care au declarat că în an. 2004 la ei acasă în s. Crocmaz, r-nul Ștefan Vodă, a venit inculpatul cu Jenea țiganca și i-a propus să meargă la lucru în or. Moscova, la lipit tapete. Ea împreună cu feciorul ei Cealîc A. au refuzat motivînd că nu au documente, însă, Țap V. cu persoana pe nume Jenea, forțat

i-au transportat cu o mașină în s. Crasnaia-Cosa, Ucraina, la domiciliul lui Jenea, unde au stat aproximativ patru zile. Ulterior, ajungând la Moscova, au fost adăpostiți într-un apartament și impuși ca să practice cerșitul. Bani obținuți în urma cerșitului în fiecare seară erau însușiți de Jenea. În cazul în care nu acumulasu suma stabilită de 1000 ruble pe zi, erau bătuti, îi hrăneau o data în zi. Nu puteau să se întoarcă acasă, deoarece nu aveau acte; - *declarațiile martorilor Cotorobai T., Cotorobai S., Ghereg L., Țap M., Țap G., și actele cauzei: - procesul-verbal de consemnare a plîngerii verbale din 04.11.2010, în care partea vătămată Cealîc T. solicită să fie atras la răspundere penală cet. Tap V., care în toamna an. 2004, prin înșelăciune a traficant-o pe ea și feciorul ei minor Cealîc A. în or. Moscova, unde i-a impus să practice cerșitul timp de 4 ani; - procesele-verbale de ridicare din 04.03.2011, prin care de la Țap V. și Țap M. au fost ridicate pașapoartele externe în care se conțin datele privind traversarea frontierilor de către titularii documentelor; - procesele-verbale de confruntare din 15.03.2011 între Țap V. și Cealîc T., Cealîc A., probe, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au confirmat vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. d) și 206 alin. (1) lit. b¹) Cod penal.*

Astfel, instanța de apel a făcut o analiză completă tuturor probelor administrate, stabilind corect vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor imputate și încadrarea juridică a faptei.

Afirmația recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele cauzei, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece ca probe, acestea au fost administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de către instanță la modul cuvenit.

Mai mult că, aprecierea probelor ține de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și de apel și nu poate constitui temei pentru recurs, cu excepția cazurilor cînd instanțele menționate, la aprecierea probelor au admis încălcarea anumitor prevederi ale legii procesuale penale, ce a condiționat comiterea unor erori grave de drept, iar dezacordul unei părți cu aprecierea probelor de către instanțe nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare.

Prin urmare, argumentele avocatului, precum că la baza deciziei de condamnare în privința lui Țap V., au fost puse probele administrate la faza de urmărire penală, care au fost combătute în ședința de judecată, sunt

neîntemeiate și contravin materialelor cauzei, deoarece în cadrul judecării cauzei au fost administrate suficiente probe care confirmă cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor incriminate.

Reieșind din circumstanțele menționate, Colegiul penal conchide, că hotărîrea atacată este legală și întemeiată, astfel nu constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea hotărîrii atacate sub aspectele invocate, dispunînd inadmisibilitatea recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cotelea Parascovia în numele inculpatului Țap Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2015, în cauza penală în privința lui *Țap Vadim Victor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 26 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti